

NL-fiskeren

Medlemsblad for Nordjysk Lystfiskeriforening

NR. 3

SEPTEMBER 2004

21. ÅRGANG

Fiskevande: Lindenberg Aa og Rye Aa

**Sommerfisk fra
Sejlfloedstykket**

Nogle betragtninger...

Sensommerfiskeriet nærmer sig her i september. Mørket kommer tidligere nu, så aftenfiskeriet behøver ikke længere at være nattesjov. Godt for dem, som skal møde på arbejde næste morgen.

Alle meldinger fra sommerfiskeriet lyder på et

fantastisk godt fiskeri. Selv de mest forhærdede pessimister har haft svært ved at holde mundvigene nede. Det har været en fornøjelse at møde så mange glade og tilfredse lystfiskere ved Lindenberg Å.

Sæsonen har givet mange fisk på omkring de 70 cm. Når opgangen 2004 åbenbart er så god, må det skyldes, at udsætningerne omkring årtusindskiftet har været særdeles vellykket. Smolten er kommet godt til havs og har haft gode opvækst-vilkår.

Da elfiskeriet er ophørt, har foreningen kun resultaterne af fangsterne til at vurdere, hvordan udviklingen i opgangen er. Derfor er det meget vigtigt, at foreningen får så mange informationer om fangster som muligt. Derfor bør enhver fangst noteres i de fangstjournaler, som ligger i hytterne. Kun ad den vej kan foreningen få et overblik over den øjeblikkelige situation.

Grødeskæringen kører på andet år med et privat firma som entreprenør. Der sker noget, når klippebådene er i åen. Dog må hurtigheden i skæringen ikke medføre sjusk. Indgangen til Mejerihølet er et eksempel på, at det går måske lidt for stærkt.

I denne sæson begynder der at tegne sig et billede af en grønlandske, som følger den naturlige strømrende. Det er bestemt en fordel både for afstrømningen, men også for lystfiskeriet. Det bliver spændende at følge denne udvikling i de kommende år.

På strækningen fra Slusen og mod Fjorden er situationen til gengæld ikke så god, som den burde være. På denne strækning bestemmer tidevandet hastigheden på afstrømningen. Der kan derfor ikke laves skæring på samme måde som længere oppe i åen. Det forhindrer naturen ganske enkelt. Den efterladte grønlandske er en bræmme af rådne materiale, som æder ilten op. Vandkvaliteten bliver dårligere og standpladserne for fiskene forsvinder. Det er ubegribeligt, at Amtet ikke vil indse dette problem og som konsekvens heraf skære åen i sin fulde bredde. Der bliver aldrig nogensinde lavet en smallere og

dybere å på denne stækning. Hvordan skulle åen skære sig ned under fjordbunden?

Tror Amtet virkelig, at det vil kunne ske?

Iltmålingerne er stoppet for i år. Målingerne har ikke vist så lave værdier, at der har været fare for livet i åen, men tallene har været nede og snuse ved katastrofen. Det er meget uheldigt, at blot et enkelt tordenvejr med en stor regnmængde kan få balancen til at vælte i åen. Efter foreningens opfattelse kører Amtet med den vedtagne grønlandske skæring lige til afgrundens rand. Den mellemste strækning af åen er absolut i farezonen med den førte politik. Det burde ikke være tilfældet, når problemet kan løses med en enkelt skæring mere.

I den berømte rapport om stigningen af vandet i havene på en halv meter i løbet af de næste 100 år forudsiges, at store lavtliggende landområder vil få massive problemer. Derfor må spørgsmålet om, hvordan Amtet har tænkt sig at tackle denne situation, bringes på bane. Stigningen af vand-spejlet i havene kommer jo snigende gennem hele perioden og ikke pludselig på en gang. Amtet skylder alle de mennesker, som bliver berørt heraf, en plan over, hvordan det har tænkt sig at håndtere denne udvikling. Stigningen i havet skal indregnes i alle kommende regionplaner, for ellers bliver der skabt fuldstændig umulige forhold for mange mennesker, som bygger i de truede områder, og store værdier vil gå tabt, når vandet er kommet.

Det er nu og ikke om 100 år, beslutningerne skal tages!

Der skal ikke herske tvivl om bestyrelsens holdning til en udvidelse af fredningstiden. **Der skal ikke ske indskrænkninger i den!**

Dags dato eksisterer der **ikke videnskabelige undersøgelser om „grønlænderoprækket“** i vandløbene. Der er mange meninger om den men ingen viden. Danmarks Fiskeriundersøgelser (DFU) iværksætter i nær fremtid en videnskabelig undersøgelse af „grønlænderoprækket“. Indtil der foreligger resultater heraf, og DFU kommer med anbefalinger, som kan udmøntes i lovgivning, fortsætter fiskeriet på NL's fiskevand uændret.

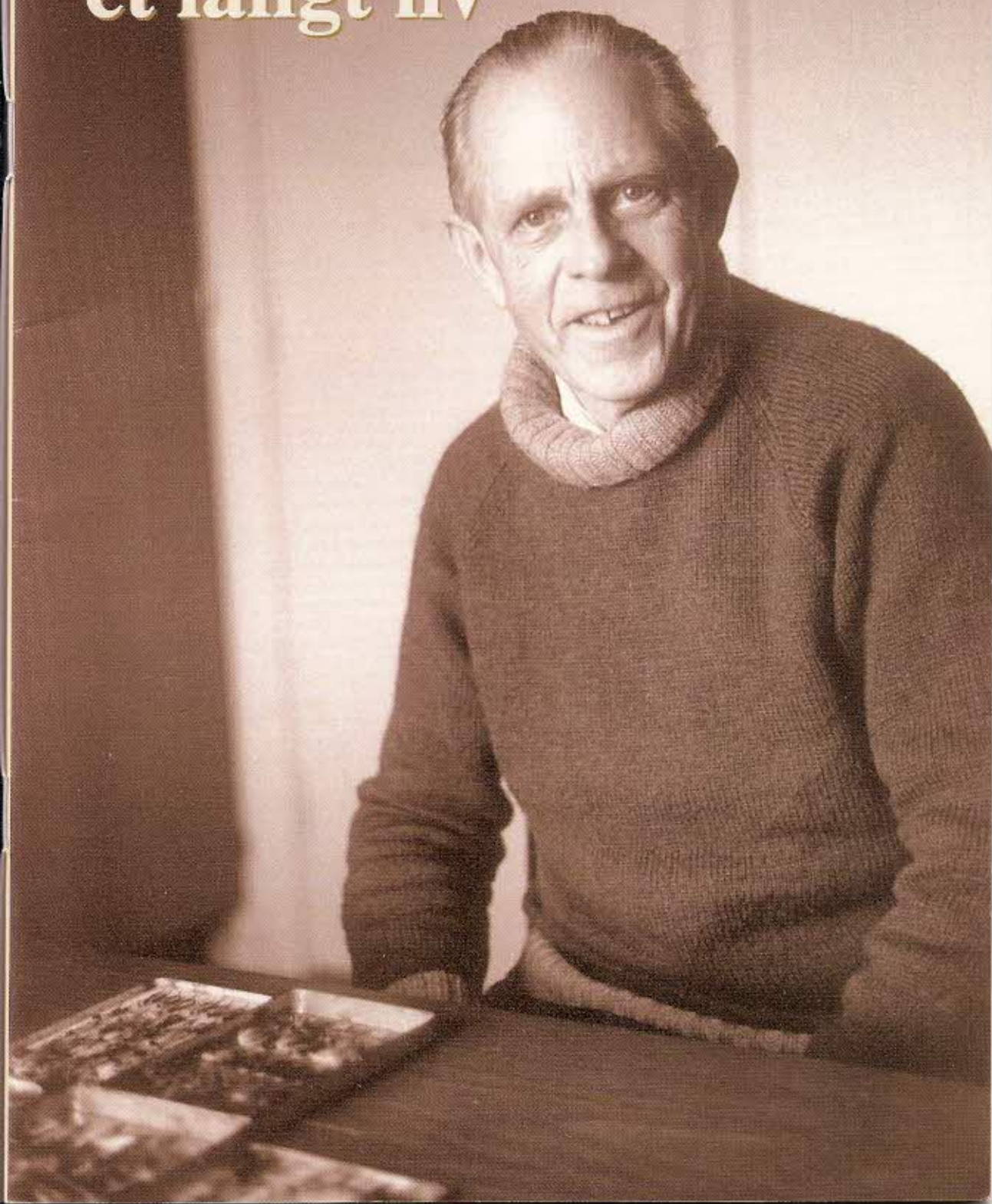
Det er bestyrelsens vigtigste opgave at sikre fiskeriet for foreningens medlemmer. Fiskedagene skal **ikke indskrænkes!**

SB

Deadline	Forventet udsendelse
Nr. 4 - 26. november	11. december

Trofaste fluer gennem et langt liv

Forord

Fluerne jeg har beskrevet er alle nogle som trofast har fulgt mig gennem et langt liv med stangen i hånden, og som jeg stadig bruger, og de har alle vist deres værdi ved at fange havørred, og derigennem givet mig utallige oplevelser og glæder.

En del af fluerne er gamle kendte navne, andre er variationer over kendte mønstre og resten er mine egne kreationer.

Mit ønske er, at en eventuel læser må finde inspiration til dels at binde sine egne fluer, og dels at gå ud og prøve dem under de forskellige forhold, og får han blot en brøkdel af den glæde det har givet mig, vil han alligevel være en lykkelig mand.

*Pøj – pøj
E.G.M.*

Sådan bindes en Red Tag Palmer

Denne bog er egentlig ikke tænkt som en lærebog i fluebinding, idet jeg går ud fra, at de fleste fluefiskere kender de enkelte grundlæggende principper, men jeg viser her bindingen af en enkelt flue for at forklare nogle af mine idéer.

Hertil har jeg valgt en Red Tag Palmer.

- Krog: L.W. laksekrog str. 6-8, enkelt eller dobbelt.
Bindetråd: Sort.
Hale: Rød uld (godt friseret ud).
Krop: Påfugle herl (forstærket med tråd).
Rib: Kobbertråd.
Kropshackle: Lys brun hane sadel.
Frontackle: Lys brun høne.
Hoved: Sort.

Jeg ved godt at Red Tag Palmer efter bogen ikke skal have en rib, men denne gør hele forskellen mellem en flue der holder, selv til hårdt brug, og en der går i stykker ved mindste foranledning.

Før man begynder at binde en flue, bør alt hvad man skal bruge lægges frem, så man ikke glemmer noget undervejs.

Her ligger, foruden værktøj, bindetråd og lak: En krog, en stump uldgarn til hale, et stykke kobbertråd til rib, et bundt påfugleherl med et stykke sort bindetråd til krop, en hane-sadelfjer til palmerhackle og en brun høne-halsfjer til fronthackle.

Bindingen er begyndt, idet tråden er vundet omtrent hen til krogbøjningen, hvor hale, rib og kropsmateriale bindes ind, i denne rækkefølge.

3 Bindetråden er igen vundet frem og har fået en dråbe lak, og herl-bundtet forberedes til formning af kroppen ved at sno det sammen med trådstykket. Husk at sno „avet om”, altså mod uret, ellers vil den snoes op igen når den vindes om krogen.

6 Ribben er bundet fast og låser nu både kropsmateriale og kropshackle fast. Hønefjeren er fæstnet, klar til at blive tørret til fronthackle. En hønefjer til hackle bør fæstnes i spidsen, en hanefjer i fjerskaffet.

4 Kroppen er formet af herl'en, som er fæstnet med bindetråden og overskuddet er klippet af. Sadelfjeren er fastgjort, klar til at tørne palmerhacklen.

7 Ved tørring af et front-hackle holder jeg krogen om øjet med højre hånds tommel- og pegefinger, og lader neglene lede fjeren ned på plads.

5 Palmerhacklet er tørret, forfra og bagud, og fæstnes nu ved at vinde ribben stramt igennem den fremad.

8 Det færdige resultat

At binde en havørredflue

De krav man skal stille til fluen er;

1. At den har en form, farve og gang i vandet som vil lokke fisken til at tage den (selvfølgelig).
2. At den er bundet på en krog der er egnet til formålet, så den både kroger let og holder til selv hård belastning.
3. At den er så solid at den ikke falder fra hinanden den første gang en undermålsfisk bider i den.

Ad 1. En betingelse for at en flue virker levende og dermed lokkende er, at man ikke overlæsser den, hvad man nemt kan gøre f.eks. med hårvinger. Et værktøj, som jeg ikke vil undvære, er en tættekam hvormed ulden, som ellers vil gøre vingen kompakt og stiv, let at fjerne. Den bruges også til at rede uldhaler ud med, så de bliver luftige og bevægelige, og ikke en stiv stub, som hvis man binder et stykke uldgarn på for derefter at klippe det til i længden. Til de lidt langsomt strømmende vande, som de fleste af vore havørred-åer, bør man vælge ret bløde hår, såsom ræv, polarræv, egeren og ged. Bucktail og grævling er stivere og egner sig bedste til de hurtigere strømme.

Ad 2. Krogen skal selvfølgelig kunne holde, alt for mange af de fluer der tilbydes i forretningerne er bundet på en tynd Round-bend-krog som uvægerligt vil rette sig ud eller brække, hvis de kommer ind mod noget solidt, f.eks. et kæbenen, i en tung fisk, eller en streamerkrog med et langt skaft og et ganske lille kroggab, som får for dårligt hold og let vrides ud. Af kroge jeg har prøvet og kan anbefale kan jeg nævne følgende:

Sprite laksekroge, enkelt eller dobbelt og både i LowWater og Standard er fine, stærke kroge, kroger godt og har en god facon til at binde på. Kamazan L.W. laksekroge enkelt eller dobbelt er lidt lettere, men rimeligt stærke og meget skarpe. Mustads laksekroge er gode, de er stærke og kroger godt, men kan virke lidt klodsede. Mustads bronzerede Limerick kroge er pålidelige og velegnede til mindre fluer. Til små fluer er Mustads dobbelt bronzerede ørredkrog et godt valg, de er stærke og kroger godt, og til tandemfluer som f.eks. WormFly er Mustads brunerede Sproat krog i str. 10 velegnet.

Ad 3. For at få en flue til at holde til mest muligt slid, er der en række fiduser man kan benytte sig af. Når man starter sin bindetråd og vinder den ned over krogskafte og når man efter at have fæstnet hale og eventuelle andre materialer går fremad igen, skal alle vindingerne ligge helt tæt og stramt, fordi hvis der er mellemrum kan trå-

den senere forskubbe sig og fluen går i stykker, og fordi man ikke kan lave en pæn krop på et dårligt underlag.

En anden fast regel er, at når man er begyndt at binde sin flue med tråd og materialer i en retning rundt, skal man holde den retning hele vejen igennem, der må aldrig vindes noget i modsat retning. Når man lægger bindetråd og andre materialer stramt og fast, som man skal, indbygger man heri en spænding der holder sammen på det hele. Vinder man nu noget, f.eks. en rib i modsat retning, ødelægges denne spænding, kroppen bliver løs og går let i stykker. Når man dernæst vil fæstne den modsat vundne rib med bindetråden, vil den vilkårligt blive tvunget lidt baglæns og derved løsnet.

Hvor der på en bindeopskrift står floss-silke erstatter jeg det gerne med det tilsvarende gavebånd, det er langt stærkere, og så holder det farven hvor silken hurtigt bliver misfarvet og kedeligt.

Kroppe af herl, som påfugl eller lignende, er ret sarte og bør altid forsynes med en rib. Står der en sådan i opskriften er det OK, hvis ikke kan man bruge tynd kobbertråd eller tynd nylonline, som er næsten usynlige.

Når jeg har fastgjort hale, rib og kropsmateriale og er klar til at vinde dette, giver jeg først bindetråden på krogskafte en gang lak, dels for at svejse materialerne sammen og dels for at lukke af så der ikke kan trænge vand ind til krogskafte og få dette til at ruste inden under klædningen. Når jeg skal montere hacklet binder jeg fjerren fast og tager så krogen ud af stikket og holder den mellem højre hånds tommel- og pegefinger således at neglene er henholdsvis over og under det sted hvor hacklet skal være, nu tømmer jeg fjeren over neglene så den glider ned over disse og hver gang dumper ned på samme sted, på denne måde bliver en hackle virkelig pæn og tæt og meget stærk uden at en eneste fiber er blevet bundet ned med en påfølgende vinding. Når hacklet har en passende fylde lader man bindetråden følge samme rute over neglene hvorved den låser det hele fast og sikkert sammen.

Til sidst mangler man kun at slutte af med et pænt hoved, en Whip-Finish og en gang lak.

Mange ønsker at gøre afslutningen ekstra fin med et lag farvet lak, f.eks. sort eller rød, og det ser godt ud hvis det gøres rigtigt, men husk først at give en gang klar lak og lade det tørre, ellers kan den farvede lak suges op i hackle og vinger og helt ødelægge dem.

E.G.M.

Jock Scott

Fluen er, i sin originale udførelse, et typisk eksempel på de full-dressed, klassiske laksefluer. Korrekt bundet består den af 52 enkeltdele.

Den var, og er stadig, en af de mest velfangende fluer til både laks og havørred. Det var med en Jack Scott jeg selv fik min første havørred på flue, og i lang tid var det den eneste jeg havde til tro til og brugte, og derfor fangede mine fisk på. Nu kunne det ikke falde mig ind at binde en flue til at fiske med, som et overlæst kunstværk, men da de store engelse grejfabrikker, som Allcock, Millwards og Hardy, i første halvdel af sidste århundrede bandt fluer kommercielt, tilbød de, i deres kataloger, de kendte laksefluemønstre i „Havørred binding“.

Det var forskellige og effektive fluer, stærkt forenklet, men som alligevel gav det samme generelle indtryk i vandet, og det er disse mønstre jeg anvender.

Jeg har bedst resultater på denne flue i vand noget farvet efter regn eller snesmeltning, bundet på laksekrog str. 4, 6 og 8, enkelt eller dobbelt efter forholdene.

Jock Scott Havørred

- Hale: Guldfasan Crest.
- Krop: 1/2 gul, 1/2 sort silke (plastic bånd).
- Rib: Oval sølv.
- Hackle: Perlehøne naturfarvet.
- Vinge: Gråand flankefjer.
- Topping: Guldfasan Crest.

Til stærkt farvet vand kan det være en fordel at tilføje et par sidevinger af Jungle Cock, hvis man har nogle af disse.

Silver Doctor

Denne flue var en af de første „spraglede“ irske laksefluer der fik indpas i de engelske og skotske fiskevande, og som efterhånden helt fortrængte de hidtil anvendte, dæmpede farvede fluer.

I „havørred-binding“, som „Silver Blue“ med vinger fra gråand, eller som „Teal Blue and Silver“ med vinger fra krikand, er den stadig regnet for en af de allerbedste fangere, navnlig i lyst og klart vejr.

Den er anvendelig i alle størrelser fra krog nr. 4 til 12. De største i stærk blæst og oprørt vand, og graderet nedad efter klarhed og gennemsigtighed.

Silver Blue

- Krog: Enkelt Kamasan L.W. laksekrog.
- Hale: Guldfasan Tippet.
- Butt: Rød uld.
- Krop: Flad sølvtinsel.
- Rib: Oval sølvtinsel.
- Hackle: Farvet lys blå hane.
- Vinge: Gråand fasanfjer (Grey Drake).
- Hoved: Rødt, enten uld eller lakeret.

